

Januar 1907 udløbe jo Mandaterne for de nuværende Repræsentanter for Brønshøj og Valby, og Ministeren maa da alt-saa gennemføre Loven saa betids, at der inden 1. Januar kan være foretaget Valg, saaledes at de indlemmede Distrikter kunne faa valgt deres Repræsentanter paa den ny Maade, men det er jo næsten umuligt, og i alt Fald kan denne Sag ikke bringes i nogen saglig Forbindelse, som Ministeren gjorde, med Spørgsmaalet om den almindelige Valgret baade i By og paa Land. Thi hvor sangvinsk Ministeren end er, og hvor meget han end bygger paa de omtalte Erklæringer fra Landstinget, vil han dog neppe for Alvor kunne tro, at den almindelige kommunale Valgretsreform skal kunne fremmes næste Efteraar i November Maaned eller saa, altsaa saa tidlig, at vi allerede inden Nytaar kunne faa Valg her i København paa Grundlag af en ny almindelig kommunal Valglov. Det kan Ministeren dog umuligt tro, saa det er meget beklageligt, at Revisionsloven ikke snarest muligt bliver forelagt. Jeg synes ligefrem, det er nødvendigt.

Den ærede Minister bidrager endvidere til, at Toklassesystemet opretholdes i 3 Distrikter i Københavns Omegn, hvor man fra Beboernes Side, det er den almindelige Valgrets Repræsentanters, og fra Kommunalbestyrelsens Side kræver Ligestilling med det øvrige København. Jeg kan ikke tro, at den ærede Ministers Paastand, at Grunden er den saglige, som ligger i denne Reforms Sammenhæng med den store Reform, er rigtig. Jeg kunde langt snarere tænke mig, at Grunden til, at man ikke vil have Indlemmelseslovene reviderede i Aar, er, at hvis disse 8,000 Vælgere komme med og stemme med de øvrige Københavnerne, have Antisocialisterne, blandt hvis Førere den ærede Indenrigsministers store Kollega Justitsministeren er, en Chance mindre for at sejre, end hvis de derude vedbleve at stemme for sig selv. Det synes jeg er en nærliggende, naturlig Forklaring til dette Forhold, der forekommer det mig, viser saa ringe Respekt fra Ministeriets Side for den lige Valgret.

Naar den ærede Minister siger, at jeg burde ikke opgrave aargamle Udtalelser af de frikonservative Førere, saa gør jeg opmærksom paa, at den paagældende Udta-

lelse stammer fra 19. Oktober 1904, det er kun godt 1 Aar siden, og det er Grundlaget for samme Mandts senere Udtalelser. Han sagde det den Gang for første Gang, og det blev stærkt slaaet op, stærkt opreklameret fra ledende Venstremænds Side, at nu vilde de frikonservative gaa med til en Appel til Vælgerne. Saa siger jeg, at det var en falsk Fortolkning desværre, thi Ordføreren for de frikonservative sagde: Lad os se, hvad Vælgerne sige, lad os høre, om Gaardmandsstanden opretholder sit Standpunkt, men skulde den gøre det, maa vi paa anden Maade skabe Garantier for de besiddende Stænder. Dette tilføjede han desværre, og den ærede Justitsminister har denne Sommer sagt til denne Mand: Jeg er stadig rede til og ønsker stadig disse Garantier skabte gennem Spændetroje-paragrafferne. Det kalder jeg en slet Maade at arbejde for denne Sags Fremme paa. Det er det, Ministeriet og dets Venner have gjort sig skyldige i, hvorimod vi fra vor Side have anbefalet en kraftigere og bedre og ærligere Vej for denne Reforms Fremme.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg tror ikke, det ærede Medlem faar Ret i, at det ikke skal lykkes mig at faa den Ændring i Indlemmelsesloven gennemført saa betids, at den kan træde ud i Livet til det Tidspunkt, Loven forudsætter. Formodningen er i høj Grad for, at det meget godt vil lykkes. Det ærede Medlem ved meget vel, paa hvor kort Tid selve Loven blev gennemført. (Afbrydelse af *Borgbjerg*). Hvis jeg maaske maatte udtale mig? Jeg tror som sagt ikke, at det ærede Medlem vil faa nogen Grund til at frygte, at det ikke skulde lykkes at faa denne Ændring i Indlemmelsesloven gennemført rettidigt. Det ærede Medlem tænker sig en hel Mængde Grunde til, at jeg ikke er stemt for at komme med Reformen i denne Samling. Det ærede Medlem har jo en meget livlig Fantasi, og jeg kan forsikre, at alt, hvad han nu fremførte om mine Grunde, var ganske fantastisk. Sagen er den ganske simple, at jeg ikke har fundet det rigtigt fra min Side at forelægge et Lovforslag, der stred mod de Bestemmelser, der vare i det Valgretsfor-slag, som jeg har forelagt i Rigsdagen, naar det